

15-16 HAZİRAN

15-16 Haziran direnişi ve kazanılan zaffer Türkiye'de sınıflar mücadelesinin kilometre taşlarından birisidir. Egemenlerce sıkça tekrarlanan "1991 Anayasası'mn bu ülkeye bol geldiği" demagojisi, DİSK'i, sınıf sendikacılığını tamamen silip, kendi güdümlerinde işlevlenecek Türk-İş'i tek sendika yapma planları ile somutlanmıştır. Böylesi yasa önerileri ve hatta yasalarla giderek yükselen işçi sınıfının ve emekçilerin mücadelesini kırabileceklerini düşünen sermaye grupları, bilinç-inanç etkileşiminin herşeyin üstünde olduğunu unutmuslardır, İktidardaki AP hükümetiyle en son 13 Haziran'da yapılan görüşmeler de bir sonuç vermeyince yeni önerilen bu güdümlü, sendika tekeli' savunulan yasaya karşı işçiler önce kendi işyerlerinde yavaş yavaş seslerini yükseltmişler, giderek işi durdurup alanlara çıkmaya başlamışlardır. Egemen güçlerin tekeline geçirilmek istenen sendikalaşmaya ve %üm basılanmaya karşı duran işçi sınıfı 15-16 Haziran 1970'de kararlı mücadelesiyle "namusu gibi kordduğu sendikası'na sahip çıkmış alanlara çıkıp zincirlerimizden başka kaybedecek şeyimiz,yok şia-

ıyla kendi tarihini yazmıştır. Bu kararlı direngenlik çeşitli halk kesimlerinden de onay almış ve iktidar ürkemeye başlamıştır. **Zamanın** başbakanı Demirel tarafından "Ayaklanma" denilen bu direniş işçilerin üzerine asker ve polisin saldırtılmasıyla püskürtülmek istenmiştir. Sonuçta biri polis 4 kişi ölmüş, 422 işçi işten çıkartılmış, 160 küsur kişi hakkında dava açılmışsa da bu davalar sonradan sivil mahkemelere devredilerek olay örtbas edilmiştir.

Ancak sonuçta, işçi sınıfının bu direngenliği ile mecliste kabul edilip, cumhurbaşkanınca onaylanan bu kukla sendika yasası Anayasa mahkemesinde bozulmuş ve emek-sermaye savaşında zafer bir kez daha örgütlü emeğin olmuştur.

Dün; "Zincirlerimizden başka kaybedecek şeyimiz yok dediler ve kazandılar,. Ya bugün...?"

Bugün gelineen noktada, örgütlü mücadele geleneği çok da eski olmayan memur sendikalarında emekçiler, kendilerinden yana olan ya-

saları ancak kendilerinin yapabileceklerinin **ayrında** olarak, grevli-toplu sözleşmeli sendikal hak arayışlarını sürdürmektedirler. Ekonomik - demokratik mücadelelerinin eksenine oturttukları grevli - toplu sözleşmeli sendika hakkı istemek» bir yandan 12 Eylül anayasasının reddine denk düşerken bir yandan da her fırsatta ve en sonunda da 5 Nisan 1994 de emekçileri ezip sermayeyi semiren ekonomik politikaları, bunların sonuçlarına karşı durmakla eş anlamlıdır. Bir yandan örgütsüz bir toplum yaratılmak istenirken öte yandan özellikle kirli savaş bahanesiyle emekçilerin sırtına yüklenen IMF ve Dünya Bankası politikaları \$derek ekonomik krizi ürmandırmaktadır. Emekçilerin, ezilmiş emeğin ortak tavrı olması gereken örgütlü mücadele tam da bugün dayatmış ve eylemde birlik ilkesiyle oluşturulan KÇSKK (Kamu Çalışanları Sendikaları Konfederasyonlaşma Kurulu) bir dizi eylemlilik kararı almıştır. Özellikle iktidar tarafından Gümrük Birliği'ne girmenin başşöşulu

sayılan sözde demokratikleşme ve buna endeksli sivil anayasa-sivil; askeri elbise giymeyen olarak algılayıp» diğer sivil toplum örgütlerini hiçe sayan sakat anlayışla yapma sürecine denk getirilen bu dönemde amaç» kamu kurumlarında yapılan her türlü baskılara» cezalara sürgünlere, 12 Eylül anayasasına» kirli savaşa» emekçiyi ezen ekonomik politikalara ve içi boşaltılmış dernek statülü sendikalara bir karşı duruş niteliğindedir, 15 Haziran gibi bir tarihle taçlandırılan bu eylemlilik basın açıklaması ile başlayıp, Güven Parkta başkanların otuması ile yükselip, 17 Haziran cumartesi günü Türkiye'nin her bir yanından gelen emekçilerin Kızılay meydanını işgali ile zirveye ulaşmıştır. Yüzbinin üzerindeki emekçiyi destekleyen kamuoyu yaşamın felce ulaşmasını demokratik hakların kaza-nılması noktasında desteklelerken iktidar ve ittifaklarının sesi olan medya bu iki günü görmezden gelmiştir. Dünyanın ikinci büyük meydan işgali efsanesine imza atan emekçiler oldukça disiplinli kararlı bir biçimde eylemi sürdürürken Başkanlar Kurulu 18 Haziran günü şaşılacak biçimde pazartesi iş durdurma beklentişini de yıkarak alanı boşaltılmasını istemişlerdir. Kitlede büyük hayal kırıklığı yaratan bu karar aynı zamanda büyük tepkilere de neden oldu.. Çünkü her açılan sendika şubesinde* bu ülkede uygulanan baskı-zor temelinde yükselmiş politikaların acı izleri vardır. Her ör-

gütlülük büyük ve zorlu çabalarla oluşturulmuştur.

Yine de bu kırılganlığı kısa zamanda üzerinden atabilen kitle yeniden bir eylemlilik sürecine girmeye hazır durumdadır. Çünkü hak alma mücadelesi kesintisiz ve doğru taleplerin örgütlü biçimde ortaya konması ile mümkün olacaktır. Üretimden ve hizmetten gelen güçlerini kullanacak emekçiler iktidarları sarsabileceklerdir. Emegın sermaye karşısında zafer kazanacağı inancında ekonomik - demokratik mücadeleyi hergün biraz daha yükseltelim*..!

Sendikal çalışmalar yüzünden baskıya, sürgünlere uğrayan ve hatta canından olan emekçiler, mücadele bayrağını "haklarını alma ve kendi yasalarını yapma doğruğuna dikmeyi bir görev olarak görmekteirler. Yılgınlığa geçit vermeyen bir döneme girildiği ve sonuna dek mücadele edileceği egemenlerin gözüne sokulmuştur. Giderek derinleşen krizin yükünü çekmek istemeyen emekçi kesim yine elele-omuz omuza alanlara ilerleyecek, alanlara "Üreten

biz, yöneten de biz olacağız" şiarını kararlılıkla yazacaklardır. Dönem dönem düşen mücadele ivmesi artık hiç düşmemek üzere sürece damgasını basacaktır, Hak alma mücadelesinin, kesintisiz ve doğru taleplerin örgütlü biçimde ortaya konması ile kazanılabileceği artık bilinmektedir. Özellikle iktidarların oyalamacı taktiği ve sadece seçim alanlarında oy avcılığı için kullanılan samimiyetsiz "ıprevli-toplu sözleşmeli sendika hakkı vaatleri tüm kamuoyunda deşifre olmuştur. Üretimden ve hizmetten gelen güçlerini kullanacak emekçiler iktidarları sarsabileceklerdir. Toplu görüşme değil, toplu sözleşme hakkını, grev hakkını anayasal güvence içinde kullanabileceği yarınları kurmak emekçilerin kendi ellerindedir.

Dün-bugün-yarın emekten yana olanların günüdür. Emegın sermaye karşısında zafer kazanacağı bilinci ve inancı içinde ekonomik-demokratik mücadeleyi bir kez daha yükseltelim!

